

Tim Bakli

RAZGOVARAO SAM SA SVOJOM DAMOM

Sinoć razgovarah sa svojom damom
I iznova me ubeđivaše da je sve u najboljem redu
A vreme je nepomično visilo njišući se
Muklo i mrtvo kao kiša koja nikako da krene da rominja
I ja sada znam pouzdano
Da je moja ljubav
Napokon osigurana
Gospode
Ja sam tek polovina
Ruina od čoveka kada nje nema
I nema me kada je nema
Tu kraj mene
No kada odlutam gdekuda
I milu svoju tad ostavim
Ona je ipak uspomena koju svugde baš svukud uokolo ja
Sa sobom nosim
Ona je ovaj san o kojeg se ja oslanjam celog života
Da bih verovao ona je vera moja
Da bih se osigurao

Ja hoću gore uz
Brdo
Ja bih da se uspnem na planinske vrhove
Na najviše hridi
I tamo na najvišem vrhu ja bih da pevam svoju pesmu
Visoko i duboko
Pevam o svojoj ljubavi
Pevam svojoj ljubavi dragoj
Miloj
Da bih znao tako koliko će sve to trajati
Znaš tvoj se Mojsije izgubio tokom traganja
Negde usput
Tako da smo sada tu tek
Ti i ja
Brate
Sestro

Sasma sami u ovoj vreloj požudi
 U ovom hladnom svetu
 O uspnimo se na vrhove brda
 I naučimo pevati
 O svojoj ljubavi
 Teška kišo slatka
 Mila
 Draga kišo
 Prosvetli me pročisti što duže
 Padaj i sper i ulica gradova
 Sve i isperi lica predgrađa noći
 I pragove njene
 Umi nebesa gradova
 Što je poseduju i imaše
 Oživi ulice
 Bože
 Gospode
 Načini ih onakvima kakvi behu
 Davno pre no što se ja rodih nego što bilo ko
 Se rodio

Tim Bakli bio je najtragičniji kantautor kasnih 60-ih i ranih 70-ih godina, rođen 14. februara 1947. godine u Vošingtonu, preminuo 29. juna 1975. godine u Los Anđelosu, od posledica prekomerne količine droge, nikada komercijalno uspešan, uvek kultno obožavan, bio je jedinstven u svom eksperimentisanju spojem folka, autorskog poetskog kombinovanja etno i fri-džeza, vokalnim kalamburima i svoje četiri i po oktave u vokalnom fraziranju, u kojem je koristio samo samoglasnike, i, katkad, na albumima „Starsailor“, „Sefronia“ i „Look At The Fool“, svahili-dijalekt, da bi proširio glasovne mogućnosti „ograničenosti pesme tekstem“.